

POSTOJNSKI
PREPIH

MAREC 2015 50 LETNIK 9

OBČINA
POSTOJNA

Štiri generacije žensk, štiri različne življenjske zgodbe, vendar tesno prepletene. Štiri različne vloge in zadolžitve, v štirih zelo drugačnih časovnih obdobjih – a še vedno skupaj, pod isto streho: Angelca Ženko - prababica, Danica Šabec – stara mama, Janja Grželj - mama in Nika Grželj - hčerka.

Angel za mame

*Mama je angel sama,
pa angela ne potrebuje.
Njej je naloga dana,
da druge varuje.*

*Kot angel je za otroka,
ko ga nosi v trebuhu,
potlej vodi ga njena roka
k delu in h kruhu.*

*Mama za svoje stvarce
srajčko ljubezni veže
in rade volje udarce,
namenjene njim, prestreže.*

*Z mamo otrok je združen
z večno popkovino,
mama je angel, zaslužen
za srečno rimo.*

*A sreča kot sonce zahaja
in z njo odidejo mnogi,
le mama vztraja do kraja
v svoji angelski vlogi.*

(Tone Pavček: Angeli, MK 2012)

Spoštovane matere in žene,

v marcu obeležujemo dva praznika, posvečena ženskam. Vsem iskreno čestitam ob minulem prazniku žena, 8. marcu.

Današnji dan, 25. marec, pa je praznik vseh mam, starih mam, non in babic. Dovolite mi, da se s Pavčkovimi verzmi pridružim čestitkam vaših najdražjih in vam zaželim lepo praznovanje.

Župan Igor Marentič

Iz vsebine:

tema meseca

Ravnanje z odpadki

4

tu živimo:

Rakulik in Črmelice

8

na obisku:

Alenka Požar

10

Na naslovnici: Angelca Ženko, Danica Šabec, Janja Grželj in Nika Grželj ; fotografija: Tomaž Penko.

Postojnski prepil je mesečno glasilo Občine Postojna in je namenjeno obveščanju občanov. • Postojna, marec 2015, leto izdaje 9, številka 50. • Naslov uredništva: Glasilo Postojnski prepil, Ljubljanska cesta 4, 6230 Postojna; postojnski.prepil@postojna.si. • Glasilo je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport pod zaporedno številko 1249 ISSN2232-5298. • Izdajatelj in založnik: Občina Postojna, Ljubljanska cesta 4, 6230 Postojna. • Za Občino Postojna: župan Igor Marentič. • Odgovorna urednica: Ester Fidel; uredniški odbor: Alenka Čuk, Alenka Furlan Čadež, Gabriela Brovč, Mateja Jordan, Marino Samsa; urednik strani Občine Postojna: Robert Pavšič; lektoriranje: Lidija Mlakar, razen strani Občine Postojna, oglasnih in promocijskih sporočil. • Oblikovanje in grafični prelom: Aleš Pučnik. • Tisk: Abakos, d. o. o. • Naklada: 6400 izvodov. • Glasilo se financira iz sredstev proračuna Občine Postojna in sredstev oglašavanja.

uvodnik

Med poslanstvom in izzivom

Ne dolgo tega me je presenetilo razmišljanje mlade mamice, da bi svojega otroka najraje vpisala v katero od podružničnih šol. Zakaj? Boji se, da bo v zelo urbanem, hladnem in tekmovalnem okolju njen otrok nehote in nevede hitro poteptal vrednote, ki so mu jih poskušali privzgojiti doma v prvih šestih letih njegovega življenja. Manjše, bolj prijazno okolje, v katerem otroci ob prihodu v šolo ali vrtec pozdravijo tako vrstnike kot starejše, samoumeven pa je tudi prijazen pozdrav med starši, vzgojitelji in učitelji, se ji zdi bolj zdravo za otrokov razvoj.

Okolje, ki otroka ujame v svoj vrtinec že v nežnih letih, je res pogosto neprijazno, celo neprizanesljivo. Vsak od staršev se slej ko prej sooči s spoznanjem, da otroka vzgaja tudi okolje, ki tu pa tam podira sistem vrednot domačega gnezda. Če priznamo ali ne, močan potrošniško naravnani aparat sodobne družbe potegne v svoj vrtinec tudi nas, odrasle, kaj šele otroke in mladostnike. Družina je sicer še vedno osnovna celica družbe, a ker ji družba postavlja osnovni okvir, se spreminjata skupaj. In tako je tudi družina vsaj v določeni meri odsev širše družbene skupnosti.

V trenutkih razočaranja nad današnjim stanjem v družbi verjetno marsikoga začrviči dvom o vrednotah, ki so mu jih privzgojili starši. Tisti, ki je dolga leta pošteno delal za »mizerno« plačo, včeraj pa ostal brez zaposlitve, zagotovo pomisli, ali so se mu tako obrestovali poštenje, delavnost, ubogljivost, poslušnost, spoštovanje sočloveka? Če se zavedamo, da se v zrelih letih ne bomo kaj dosti spremenili, pa si toliko bolj pogosto postavljamo vprašanja o naših otrocih. Ali smo jih vzgajali prav, bodo v vrednotami, ki smo jim jih poskušali »vsaditi v srce«, srečni? Smo jih ustrezno pripravili na samostojno življenje? Prekletstvo vzgoje je v tem, da svoje napake ugotavljamo z velikim časovnim zamikom, običajno prepozno. V imenu ljubezni delamo najboljše, a verjetno ravno v imenu te naredimo največ napak. Imeti rad namreč ne pomeni, da otroku dovolimo in mu nudimo čisto vse; da mu omogočimo čim več ugodja, mu prihranimo vsako težavo in ga čim dlje zavijamo v vato. In potem se isti starši zgražamo nad generacijo mladih, češ da so nesamostojni, razvajeni, s premalo občutka za sočloveka. Na avtobusu seveda najprej opazimo mladeniča, ki s

slušalkami na ušesih mirno sedi in še pomisli ne, da bi odstopil sedež komu od starejših potnikov. Sicer pa dandanes mnogi stari starši svojim vnukom ne dovolijo, da bi jih klicali nona, nono, babica, dedek, stara mama ali stari ata, ker oni pač niso stari. Naučijo jih, da jih nazivajo z osebnim imenom. Mar s tem mladim ne sporočamo velike enakopravnosti?

Če bi morali »na izust« navesti medij, ki je v poldrugem desetletju na vseh področjih najbolj zaznamoval naše življenje, bi bil odgovor večine: internet. Postal je nepogrešljivi del našega življenja. Povsod nas spremlja, povsod nam pomaga. Hkrati pa nas ropa osebnih stikov, druženja in skupnega preživljanja prostega časa. Pasti nastavlja tudi pri vzgoji otrok. Novodobni starši vse prevečkrat iščejo pametne nasvete za vzgojo otrok s pametnimi telefoni v rokah, medtem ko so na sprehodu z otrokom ali tega celo vozijo v avtu. Ali pa starši in otroci preživljajo skupni prosti čas s tablico v rokah. Neskončno informacij in nasvetov imamo na voljo, vsak dan nam butajo v obraz nova spoznanja znanstvenikov in strokovnjakov. Vsak dan nam »prodajajo« nove diete, nasvete za zdravo življenje, večno mladost in lepoto, recepte za srečo, za boljšo prihodnost naših otrok ... Mi pa begamo od ene do druge instant »modrosti« in pozabljamo, da ne bomo odkrili tople vode. Zakladnica izkušenj in modrosti je pri starejših, ki jim lahko kvečjemu zavidamo, da zmorejo živeti brez spleta. Mi ne (z)moremo niti ne znamo. Zato je vse manj idiličnih podob vnukov in osivelih starih staršev, ki jim prebirajo pravljice, z njimi prepevajo in se igrajo. Vse več pa je starih staršev, ki zaradi celodnevni službenih obveznosti staršev prevzemajo vse njihove obveznosti.

Naj bo materinski dan vzpodbuda, da premislimo o družbi, ki se v prizadevanjih za preseganje podobe cankarjanske matere sooča z novimi izzivi. Ob pogledu na svoja odrasla otroka se večkrat vprašam, ali bi ju dandanes znala vzgojiti času primerno. Zagotovo bi naredila vrsto novih, »novodobnih« napak. Trdno pa verjamem, da je največ, kar starši lahko damo otroku, ljubezen in osebni zgled.

Besedilo: Ester Fidel; fotografija: Matej Škrlič.

Rakulik in Črnelice

Staro jedro Rakulika s cerkvijo sv. Janeza Nepomuka.

Rakulik in zaselek Črnelice sta med najbolj oddaljenimi naselji od občinskega središča, od nikoder vidna, dokler ne prideš prav do njiju - »malo bogu za hrbtnom«, povedo domačini.

V Krajevnem leksikonu Slovenije lahko preberemo, da sta naselje Rakulik in zaselek Črnelice edina na Slovenskem s takima imenoma. Silvo Torkar je zapisal, da naj bi Rakulik dobil ime po občnem imenu rak z izpeljavo iz pridevniške oblike rakov in obrazilom -jak, -l- pa je nastal s tako imenovano epentezo (vrivkom). Prvotno se je ime glasililo Rakovljak in je gotovo označevalo »z raki bogat potok«, s katerega se je preneslo tudi na naselje ob njem. V Hrenoviški kroniki je zapisano, da je bila prvotna naselbina imenovana Rakulek; sedanja besedna oblika pa naj bi nastala iz Rakovlek ali Rakoluik – taka imena so zapisana tudi v starih krstnih knjigah.

Kje so raki?

Domačini pravijo svojemu naselju Rakulk. Po krajevni narečni izgovorjavi bi si izvor imena lahko preprosto razlagali tudi z besedami kulki (kako veliki) raki ali kulko (kako veliko) rakov je v vodi. Vsekakor je naselje dobilo ime v povezavi z raki. Ljudsko izročilo pravi, da naj bi bilo v tej dolini nekoč jezero in v njem

Rakulčani želijo, da bi v bližnji prihodnosti uspeli dokončati odvodnjavanje meteornih voda, urediti kanalizacijo in obračališče za avtobus.

veliko rakov. Po odtoku jezera je bilo v potoku, ki mu danes pravijo Rakulščica, še vedno izjemno veliko rakov, ki so jih

domačini pobirali zlasti na predvečer, ko so prilezli na travniče ob potoku na izdatno večerjo. Semkaj naj bi hodili loviti rake iz vse Pivke. Pred več deset leti so jih ribiči odnesli okrog sto. Kljub njihovi obljubi domačinom, da jih bodo kmalu vrnili, jih do danes še ni – ne rakov ne ribičev. V teh vremensko nenavadnih časih je mogoče videti kakšno leto do pet rakov, kakšno leto pa tudi nobenega, so nam povedali Rakulčani. Rakulščica je bila včasih veliko bolj vodnat potok, ob asfaltiranju ceste pa so zgradili jarek, ki vodo preusmerja in je zato zelo osiromašen. Rakulščica izvira v Črnelicah v Tumcu, nato z jugozahodne strani oklepa Rakulik, pri Sajevčah v Ponikvah pa ponikne. Z barvanjem vode so strokovnjaki ugotovili, da se njene vode iztekajo v Škocjanske jame in naprej v Jadransko morje.

V zaprti dolini potoka Rakulščica

Rakulik leži na severnem delu Slavonskega ravnika oziroma na skrajnem jugovzhodnem predelu Postojnske kotline, čisto na koncu od vseh strani zaprte doline potoka Rakulščica, na 600 m nadmorske višine. Prvih nekaj hiš je zgrajenih

še na nizkem svetu, naslednje so sezidane na vzpetnem svetu, počitniške hišice pa stoje že na poznejšo Tumca, ki je na severni in

vzhodni strani porasel z gozdom. Na južni strani so travnata pobočja, ki se spuščajo ob potoku Rakulščica v nizek, nekoliko močvirnat svet.

Prvo bivališče naj bi nekdo zgradil še v času, ko je dolino zalivalo jezero. Osnovni pogoji za preživetje – obilo rakov in rib v jezeru ter možnost paše drobnice in živine na travnatih pobočjih – so na ta konec privabili tudi druge ljudi in tako je nastalo naselje.

Konec 19. stoletja so bila naselja Rakulik, Sajevče in Črnelice (po zapisu v knjigi Postojnsko okrajno glavarstvo) vključena v občino Orehek, v okraj Senožeče in v župnijo Hrenovice. Življenje je bilo vezano na Orehek. V Orehek so hodili v trgovino, na pošto, v šolo in tudi v cerkev, vse dokler je niso zgradili v Rakuliku. V Orehek so seveda hodili peš po dveh kilometrih dolgi gozdni poti čez

Jurjevi domačiji so v času furmanstva pravili »furmanska hiša«.

Lozo. Otroci so obiskovali enorazredno ljudsko šolo v Orehku le takrat, ko so bili vremenski pogoji ugodni. Prav zaradi oddaljenosti od večjih naselij in od prometnic ter drugega dogajanja so Rakulčani veljali za samosvoje. V Rakuliku je bilo tedaj sedemnajst hišnih števil in sto sedem prebivalcev. Danes je hišnih števil prav toliko, stalnih prebivalcev pa le sedemnajst in od teh le štirje šoloobvezni otroci.

Rakulik nekoč ...

Od starega jedra Rakulika je ohranjena le Jurjeva domačija, ki so ji v času furmanstva pravili »furmanska hiša« - njeni lastniki so bili furmani. Ta je bila edina enonadstropna v naselju (in je še vedno), edina krita z opeko. Pri njeni gradnji naj bi z materialom in finančnimi sredstvi pomagal celo dunajski dvor.

Notranjost cerkve krasí oltar z obnovljenim kipom sv. Janeza Nepomuka.

Jurjevi so vozili seno, poljske pridelke, les in predvsem drva dvakrat na teden v Trst. Domačini so zase obdržali le toliko pridelkov, da so lahko preživeli. Na griču zahodno od Rakulika, prav na meji rakulške zemlje, se na Rakulik in Sajevče ponosno razgleduje cerkev sv. Janeza Nepomuka. Začeli so jo graditi leta 1728 na omenjenem kraju zato, ker je bila sezidana za obe vasi in je iz obeh naselij tudi lepo vidna. Ob njej je bila zgrajena tudi mežnarija, pred njo pa so zasadili dve lipi. Ena se je leta 1965 podrla in pod seboj pokopala mežnarijo, ki je niso več obnovili. Obnovili pa so fasado cerkve, streho in zvonik, pred petimi leti tudi kip sv. Janeza Nepomuka.

Ansambel Amaterji (od leve proti desni): Nik Šabec, Maruša Perenič ter Nejc in Teja Šabec.

Črnelice v dolini pod vznožjem gozdnatega Tumca.

V bližini Rakulika - v Risniku - je opuščena kamnolom. V naselju so živeli tudi »štancarji« - kamnoseki, ki so lomili kamenje za gradnjo mostov na južni železnici. V neposredni bližini - v Ivačevcu - je spodmol, ki se imenuje Ježiceva »štala«. V njej so imeli Ježicevi, zlasti pozimi, veliko čredo ovac. Spodmol naj bi bil takrat tako velik, da so v njem obrnili voz brez »rikverca«.

Počitniška hišica družine Glažar se je postopno širila. Glažarjevi pa so se v Rakuliku naselili kar za stalno.

Pred drugo svetovno vojno je bila pri Slaničevih gostilna, znana po poletnih plesih, na katere so prihajali celo iz Narina, Male in Velike

Pristave, Nadanjega sela ... Iz teh krajev so prihajali možje tudi kositi. Domačini se pogostokrat spominjajo Jožeta, ki so mu rekli Rugo, ker je imel velike, košate brke in brado. Največ pozornosti je namenjal brkom in jih negoval »v stilu Stanovnika«. Rugo je bil posebež, ki je vse naredil samo z rokami, rad rekel kakšno krepko besedo, tudi zagodrnjal ...

... in danes

Za današnji način življenja je Rakulik res nekoliko oddaljen. Kljub temu se je tam pred šestimi leti za stalno naselila družina Glažar. Na mestu prvotne bivalne hiše in gospodarskega poslopja so naredili nadomestno

V Rakuliku je sedemnajst hišnih števil in prav toliko stalnih prebivalcev. Med njimi so le štirje šoloobvezni otroci.

stavbo, ki naj bi bila le počitniška hišica, a so se iz leta v leto odločali za dozidavo in ustvarili prijetno domovnjeno. Bogdan Glažar je po mamin strani Rakulčan in je kot otrok preživel tam marsikatero šolske počitnice. Zato se je odločil, da ne bo presekal teh korenin. Glažarjevi pogrešajo le več družjenja.

Kljub temu da je v Rakuliku mladih manj, kot je prstov na eni roki, se znajo družiti. Brata Nejc in Nik ter njuna sestra Teja Šabec - medse so povabili še Maruša Perenič iz Prestranka - so

maja ustanovili glasbeni ansambel z imenom Amaterji. Vendar niso glasbeni amaterji, saj je Nejc član harmonikaškega orkestra Vilija Marinška, Maruša pa igra v godalnem in simfoničnem orkestru Glasbene šole Postojna. Vsi tudi pojejo in so veseli, da jih uči petja Maja Marinšek Maticič, pevka ansambla Erazem. Nastopov jim ne manjka.

Črnelice

Onkraj gozdnatega Tumca, pod njegovim vzhodnim podnožjem, se razprostira dolina, v kateri je bil zaselek Črnelice. Najprej so bile tam zgrajene tri hiše; kdaj, ne ve povedati nihče, čeprav nekateri viri navajajo, da celo pred prvimi hišami v Rakuliku. Tam naj bi prebivali pastirji, ki so pasli živino graščakov iz Hruševja. Znano je, da so tod živele družine Dolenc (pravili so jim Tagumjji), Čehovin (Tasrednji) in Gorjanc (Tadulanji). Vsem so rekli Črnelaki. Tadulnji Matija Gorjanc je bil znan izdelovalec »frajtonaric« (tj. diatoničnih harmonik) in odlični godec.

Iz vira in razlage imena Črnelice ni mogoče najti nikjer. Laična razlaga bi bila lahko tudi taka, da je tod živel nekdo, ki je imel nekoliko temnejšo polt (črno ima lice).

Po drugi svetovni vojni so Črnelice prešle v last Državnega posestva Prestranek, nato v upravljanje Kmetijske zadruge Postojna, ki je zgradila večji hlev. Kasneje so imeli Črnelice v najemu kooperanti, leta 1990 jih je prevzel Sklad kmetijskih zemljišč, leta 2005 je 40 ha odkupil pokojni Kogovšek iz Logatca. Sedaj ima v hlevu ovce družina Šabec iz Rakulika.

Besedilo: Gabriela Brovč; fotografije: Foto Atelje Postojna.

Zaščita eksponatov zbirke starega orodja in naprav v kozolcu topjarju v Belskem.

Kjer je volja, je pot

Vrata Regionalne razvojne agencije Zeleni kras niso odprta le podjetnikom in kmetom, ki tam iščejo informacije in pomoč, ampak tudi društvom. Med drugim so nanje »potrkali« Športno, kulturno in turistično društvo Erazem Predjamski, turistično društvo Pudgura in Agrarna skupnost Hruševje. Pomagali so jim pri pripravi projektov, prijavih na razpise in njihovem izvajanju.

Marko Hočevnar, predsednik Agrarne skupnosti Hruševje, pravi, da jim je RRA Zeleni kras (takrat še RRA Notranjsko-kraške regije) pripravil projekt obnove kala, ki je pomemben del kulturne in naravne dediščine krajine. Prijavili so ga na razpis LAS Društva za razvoj podeželja med Snežnikom in Nanosom. »Res so nam zelo pomagali in tudi pozneje so nas usmerjali, kako naprej.« Dodaja pa, da so morali za uspešno izvedbo kar nekaj dela vložiti tudi sami.

Bogdan Premrl iz Športnega, kulturnega in turističnega društva Erazem Predjamski pove, da so prav na RRA izvedeli za sredstva v evropskem programu Leonardo da Vinci VETPRO, zato so jih zaprosili tudi za pripravo, vodenje in izvedbo projekta. S pridobljenimi sredstvi so se udeležili strokovne ekskurzije na Češkem in se spoznali z dobrimi praksami sodelovanja med upravniki kulturne dediščine gradov in ponudbo okoliških prebivalcev. Danes njihovo društvo ni več tako dejavno, ugotavlja, a dodaja, da delo nadaljuje Turistično društvo Kašča, ki z informacijsko točko, prireditvami in z načrti za prodajo domačih izdelkov prebivalce vse bolj vključuje v snovanje turistične ponudbe Predjamskega gradu. Projekt je prejel nacionalno priznanje jabolko kakovosti, namenjeno najboljšim zaključenim projektom v programu Vseživljenjsko učenje.

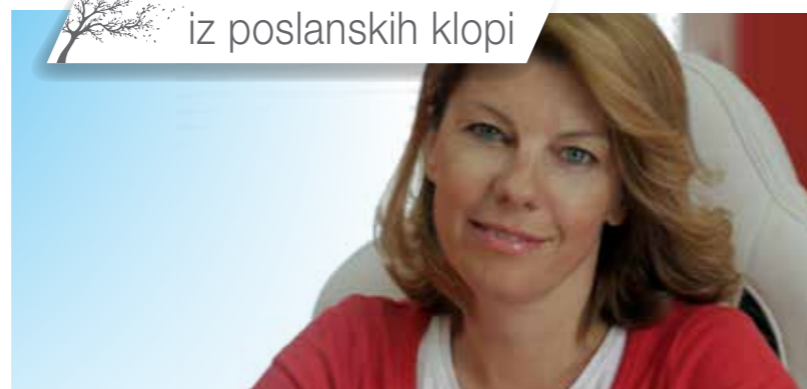
Turističnemu društvu Pudgura je RRA prav tako pomagal pri prijavi in projekta za razpis in s pripravo finančnega in vsebinskega poročila. Z njim so zaščitili zbirko starega orodja in naprav v kozolcu topjarju v Belskem in predstavili življenje kmeta na tem območju v preteklosti. »Za naše društvo je bil to prvi projekt in brez ustrezne strokovne pomoči pri vodenju bi ga zelo težko izpeljali, ugotavlja predsednica društva Vida Požar. »Težava pri razpisih je v tem, da je potrebno projekt vnaprej v celoti pokriti z lastnimi sredstvi, teh pa imajo društva še za svoje delovanje zelo malo. Nam je pri tem priskočila na pomoč Občina Postojna, ki je v obnovo zbirke in kozolcu vložila tudi 15 odstotkov lastnih sredstev. Na tak način smo skupaj: člani društva z ogromno urami prostovoljnega dela, Občina Postojna s finančno podporo, RRA in posamezniki s strokovno pomočjo uspeli projekt dokončati.«

Martina Erjavec iz RRA Zeleni kras, nam je povedala, da so veseli podobnih pobud društev in lahko pri pripravi projektov, pridobivanju sredstev in izvedbi skupaj z njimi prispevajo k izboljšanju kakovosti življenja v našem prostoru.

Urša Blejc, Fotografija (Foto TD Pudgura)

OPOMBA: Regionalna razvojna agencija (RRA) Notranjsko-kraške regije se je zaradi spremembe imena regije z novim letom preimenovala v RRA Zeleni kras.

O čem pisati v mesecu marcu? Politični parket pretresajo stalne afere in težave, Slovenija pa je srečna zaradi izjemnih uspehov naših športnikov. Marec je mesec, ko je prav gotovo potrebno pisati o ženskah. Praznovali smo 8. marec, dan žena, in kmalu bomo 25. marec, materinski dan. Pa drži, da se vloga žensk v družbi krepi? Ali drži rek, da ženska podpira tri vogale hiše? V Sloveniji prav gotovo! Zgodovina boja za pravice žensk je dolga, še vedno pa bo potrebno storiti kakšen korak naprej. Ženske sicer znamo kuhati, zmremo pa še veliko več. Ženske smo danes izobražene, aktivne, ozaveščene in sposobne. Pomembno je, da se zavedamo, da lahko dosežemo vse, kar si zares želimo. Slovenija je dosegla napredek na področju enakosti spolov ter krepitev vloge in moči žensk ter deklic. Volilna zakonodaja in obvezne kvote so tudi prinesle rezultate. Zastopnost žensk na vseh ravneh političnega odločanja je večja kot kdajkoli. Z ratifikacijo Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima je Slovenija pristopila tudi k nadaljnjim zavezam za odpravo vseh oblik nasilja nad ženskami in nasilja v družini. Morda delamo majhne korake, vendar vztrajne. **Vse naše sanje se lahko uresničijo, če imamo dovolj poguma, da jim sledimo. (W. Disney)**

Ob tej priložnosti želim vsem ženskam, da bi na vseh področjih življenja dosegle vse tisto, kar si želijo, in izkoristile vse svoje potencialne.

Erika Dekleva, poslanka v DZ RS

SMREKARJEVA DOMAČIJA

SMREKARJEVA DOMAČIJA

V prenovljenem stoletje starem kmečkem skednju na Smrekarjevi domačiji iz Grobišča pri Postojni, vam postrežemo z jedmi iz ekološkega mesa slovenskega avtohtonega cikastega goveda, kruhom iz krušne peči, domačimi sokovi in žganji...

V času velikonočnih praznikov smo za vas pripravili velikonočno kosilo.

Lepo povabljeni na Smrekarjevo domačijo.

Predhodna naročila na:
GSM: +386 41 740 574 Boštjan
Email: info@smrekarjeva-domacija.si
www.smrekarjeva-domacija.si
Grobišče 11, 6258 Prestranek, Slovenija
Odperto vse dni v letu, po predhodnem dogovoru.

Na koncertu, posvečenem skladatelju Alojzu Srebotnjaku, sta se prepletali ljudska in umetna glasba.

Koncertni večer v poklon Alojzu Srebotnjaku

Prvi četrtek v marcu je v Kulturnem domu Postojna izzvenel tradicionalni koncert v spomin skladatelju Alojzu Srebotnjaku. Violinist Zdravko Pleše in pianist Denys Masliuk sta večer posvetila pomembnemu delu skladateljevega opusa skladb za violino in klavir. Gost koncerta je bila tudi Folklorna skupina Val Piran, ki je nekaj slovenskih ljudskih plesov odplesala v originalni postavitvi.

Mezp Postojna se je domačemu občinstvu predstavil pred tekmovanjem v Budimpešti.

Koncertni U3nek z Gallino

V Glasbeni šoli Postojna je sredi marca izzvenel koncert Mešanega pevskega zbora Postojna in gostujoče Vokalne skupine Gallina. To je bil prvi od treh koncertov z gosti, ki ga je Mezp Postojna organiziral pod skupnim imenom U3nek.

Večer je napolnila doživeto izbrušena zborovska pesem iz širokega repertoarja glasbene literature domačih in tujih skladb. Mezp Postojna pod umetniškim vodstvom Mirka Ferlana je za kvaliteto svojega nastopa vnovič požel glasen aplavz.

Vokalna skupina Gallina, ki jo sestavlja kvartet mladih ženskih glasov pod vodstvom Ane Erčulj, je poslušalce očarala s svojim do potankosti ubranim petjem in pestrim programom. Tudi njih so navdušeni obiskovalci nagradili z dolgimi aplavzi. V petih letih delovanja je skupina namreč požela kar nekaj visokih nagrad in priznanj doma in na tujem.

Koncertni večer je bil za vse nastopajoče pravzaprav nekakšna generalna priprava za udeležbo na bližnjih tekmovanjih. Mezp Postojna odhaja konec marca namreč na mednarodno zborovsko tekmovanje v Budimpešto, Vokalna skupina Gallina pa v Maribor, kjer bo aprila mednarodno zborovsko tekmovanje Gallus.

Besedilo: Polona Škodič; fotografija: Ladis Torresan.

Letos bo minilo pet let, kar je zastalo skladateljsko pero **Alojza Srebotnjaka**, po koreninah in srcu Postojnčana in častnega občana, po glasbenem opusu pa velikega svetovljana, ki je del svoje bogate ustvarjalnosti namenil Slovenskim ljudskim plesom. Zbirka sedmih Slovenskih ljudskih plesov za violino in klavir je nastala leta 1982. V teh miniaturnih je uporabil ljudske napeve iz sedmih slovenskih pokrajin in jih sodobno harmonsko ritmično predelal. Pri nekaterih plesih je uporabil tudi več različnih napevov oziroma plesov, jih spretno združil in ustvaril zanimive in barvite skladbe. Ljudske skladbe je Srebotnjak tudi orkestriral. Koncert, na katerem sta se druga drugi v navdih prepletali ljudska in umetna glasba, je slikovito dopolnjevala Folklorna skupina Val Piran z dolgoletno in uspešno tradicijo.

Priznani violinist Zdravko Pleše se je s Srebotnjakovo glasbo srečal že v srednješolskih letih in se v času študija na Dunaju in tudi kasneje k njej venomer vračal; navduševale so ga predvsem sonatine. Del prve in drugo smo slišali tudi na tem koncertu. Tako se je porodila tudi ideja, da bi zbral vsa dela, ki jih je Srebotnjak napisal za violino in klavir. K sodelovanju je povabil odličnega ukrajinskega pianista Denysa Masliuka, ki sicer koncertira in poučuje na Umetniški gimnaziji v Kopru. Skupaj sta posnela zgoščenko, ki predstavlja nov dragocen zbir zvočnega zapisa Srebotnjakove glasbe, pravzaprav celoten opus. Na ovitku plošče je podoba skladatelja, ki ga je na platno leta 1982 naslikal akademski umetnik Erik Lovko.

Koncertnega večera sta se udeležila tudi skladateljeva soproga Dubravka Tomšič Srebotnjak in sin Marin Srebotnjak, ki nad celotnim glasbenim dogodkom nista skrivala navdušenja.

Besedilo: Polona Škodič; fotografija: Foto Atelje Postojna.

Postojnska godba 1808 z dirigentom Vidom Pupisom poslušalcev ni pustila ravnodušnih.

S postojnsko godbo v pomlad

Postojnski godbeniki so se z veseljem odzvali povabilu Krajevne skupnosti Razdrto. V soboto, 7. marca, so v tamkajšnji večnamenski dvorani domačinom in številnim gostom pričarali večer, poln odlično odigranih melodij in prijetnega druženja. Predstavili so se z izbranim, skorajda v celoti novim programom predvsem tujih avtorjev.

V prvem delu koncerta so z nekaj skladbami najprej nastopile posamezne komorne skupine: sekcija klarinetov z dirigentom Vidom Pupisom na čelu, kvartet flavt in trio tolkal. V nadaljevanju so oder zasedli godbeniki v skorajda popolni sestavi (godba, ki je sicer že krepak »dvestoletnik, šteje 45 članov) in navdušili polno dvorano obiskovalcev. Kot solista sta se v dveh skladbah predstavila flavtistka Ana Valič in trobentač Vid Trebše.

Publika v dvorani glasbenikom tudi tokrat ni dovolila skleniti koncerta brez dveh dodatkov; po bučnem aplavzu so zaigrali še skladbi »Čas počitnic« in »Pozdravljena, Slovenija«. Godbeniki upajo, da so z večerom, ki so ga poimenovali »Z godbo v pomlad«, morda navdušili kakšnega mladega Razdrčana, da se jim pridruži. Za prijeten večer se je godbenikom in občinstvu v dvorani zahvalil predsednik KS Razdrto Boštjan Blažek.

Besedilo: Alenka Čuk; fotografija: Toni Jerič.

Prepričljiv nastop vseh štirih igralcev je občinstvo, ki je napolnilo kulturni dom, nagradilo z bučnim aplavzom.

Bučen aplavz za »V drugo gre rado«

V soboto, 14. marca, je v Kulturnem domu Planina domača Gledališka skupina Ščuka premierno uprizorila komedijo francoskega avtorja Jean-Marie Chevreta »V drugo gre rado«.

Planinski igralci so igro priredili in jo iz francoskega predstavili v slovensko okolje. V igri spoznamo par na pragu tretjega življenjskega obdobja; žena, »abrahamovka« Olivija (upodobila jo je Zdenka Kannoni), se odloči za vrnitev k svoji prvi ljubezni, gledališču. Olivija se je v mladosti zaradi ljubezni do moža, zdaj že upokojenega profesorja zgodovine Stanislava Trdine (Franci Petkovšek), odpovedala karieri gledališke igralkice. V zrelih letih sta se odločila, da zapustita Ljubljano, se preselita v Tomaj in jesen življenja preživita v mirnem kraškem okolju. Tako vsaj misli Stanislav, Oliviji pa selitev ne diši in vse sile usmeri v to, da ostane v Ljubljani. Pri tem ji pomaga svakinja Marija (Maja Batagelj). Skupaj s podnajemnico Trdinovih, študentko igre Dijano (Cilka Blažon), skujejo zaroto. Olivija zaradi spleta naključij na jesen življenja zaigra v gledališču, osvoji občinstvo, a tudi (sprva) razočara moža. Ta, prepričan da ga žena vara, na koncu naposled olajšano le spozna, da je njen novi – stari »ljubimec« gledališče.

Komedijo je režirala Maja Batagelj, za kostume in sceno so poskrbeli člani gledališke skupine, Marinka Blažon in Jože Urbas, tehnika pa je bila v rokah Damjana Korenča.

Člani Gledališke skupine Ščuka so na odru v Planini nastopili tudi dan pozneje, 21. marca so gostovali v Gornjem Logatcu, predstavili pa se bodo še občinstvu na Rakeku (27. marca) in v postojnskem kulturnem domu (11. aprila).

Besedilo: Alenka Čuk; fotografija Nika Čuk.

Pivški sekstet Sonček se je pred odhodom v Argentino predstavil v Šmihelu pod Nanosom.

Sončki v Šmihelu pod Nanosom

Kulturni dom krajevne skupnosti Šmihel pod Nanosom je bil po daljšem času spet polno zaseden in občinstvo navdušeno. Vokalna skupina Sonček se je odzvala povabilu in se v petek, 13. marca, v spremenjeni sestavi prvič predstavila z novim repertoarjem.

Davorin Lenko (levo) in Jernej Štajnrajh.

Literarni večer s Kresnikovim nagrajencem

V knjižnici Bena Zupančiča Postojna so 12. marca gostili Davorina Lenka, mladega književnika – pisatelja, ki je na slovensko leposlovno sceno zajadral s postmodernističnim romanom Telesa v temi, za katerega je lani prejel nagradi kresnik in Kritiško sito. Literarni večer je povezoval Jernej Štajnrajh.

Pisatelj, pesnik in »muzikofil« Davorin Lenko (1984) je v spročenem pogovoru spregovoril predvsem o svoji izkušnji pri pisanju romana, kakor tudi sprejemanju njegove erotične postmodernistične pripovedi med širšim bralstvom. Na koncu literarnega večera je Lenko presenetil poslušalstvo in prebral tudi odlomek iz svojega najnovejšega dela v nastajanju ter nekaj svojevrstnih pesmi.

Knjižnica je pripravila tudi malo priložnostno razstavo. Iz svoje domoznanske zbirke predstavlja na oddelku za odrasle ženske – raziskovalke in pričevalke naših krajev in korenin. Z avtoricami različnih knjižnih izdaj vas vabi na potovanje po postojnski in pivški deželi, ki nam odkrivata bogato zgodovino kulturne in naravne dediščine.

Besedilo: Polona Škodič; fotografija: arhiv knjižnice.

Knjižnica Bena Zupančiča Postojna bo aprila praznovala 110. letnico delovanja, ki jo obeležila z razstavo in številnimi dogodki. **Zato vas vabi k sodelovanju za izdelavo „Naj knjižne kazalke“.** Izbira velikosti, oblike in materiala je poljubna. Izdelane kazalke pošljite skupaj s svojimi podatki na naslov: Knjižnica Bena Zupančiča Postojna, Trg padlih borcev 5, 6230 Postojna, do ponedeljka, 20. aprila 2015 (s pripisom: kazalka). Vse prispele kazalke bodo na ogled v prostorih knjižnice, tri najizvirnejše bodo nagrajene.

Kvintet Sonček je le leto mlajši od naše države. V svojem dolgotnem ustvarjanju je izdal štiri nosilce zvoka in nanizal številne nastope doma in v tujini. Miranu Žitku, Petru Tomšiču, Radu Juriču, Milanu Grilu in umetniškemu vodji Mateju Penku se je pridružil še šesti sončni žarek, prekaljeni pivški baritonist Primož Dekleva. In kvintet Sonček je prerasel v sekstet, ki v tej sestavi pridno vadi zadnje štiri mesece.

Nastop je bil prvi v nizu pripravljanih nastopov za odhod na tritedensko turnejo 24. marca k našim izseljencem v Argentino.

Večer je bil sestavljen iz dveh delov. Prvi šopek domovinskih pesmi nas je popeljal od Triglava do Prekmurja, po krajšem odmoru pa smo prisluhnilii še ljubezenskim besedilom milejših zvokov, med katerimi so izstopale pesmi skladatelja in pisca besedil Rudija Bardorferja. Njegove pesmi so na zgoščenki iz leta 1997 Moje dekle, napisane in prirejene posebej za Sončke.

Program je z lepimi mislimi tkala in povezovala Dragica Gerželj. Po obveznem dodatku so nastopajoči in krajani nazdravili in zadovoljni podaljšali prijeten večer ljudskih in umetnih pesmi.

Besedilo in fotografija: Marino Samsa.

Furmani so na drugem samostojnem koncertu navdušili številno občinstvo.

Združila jih je moč glasbe

Mladi ansambel Furmani je svoj drugi samostojni koncert naslovil Moč glasbe nas povezuje. Sporočilo Furmanov so potrdili tudi številni gostje, ki so se v soboto, 14. marca, zvrstili na odru kulturnega doma v Orehku in navdušili občinstvo.

Med gosti so prevladovali mladi glasbeniki: ansambel Amateriji iz Rakulika (predstavljamo ga v rubriki Tu živimo), harmonikar Benjamin

Učenci hruševske podružnične šole OŠ Miroslava Vilharja so Razdrtem pričarali prijeten kulturni večer.

Kulturni praznik obeležili tudi na Razdrtem

Prostori, namenjeni kulturnemu in družabnemu udejstvovanju, zaživijo v polni meri še takrat, ko zidovom vdahnemo življenje, vsebino. Večnamenska dvorana v Razdrtem je letos vse bolj »živa«, saj je po januarski prireditvi sredi februarja gostila odlično obiskan nastop učencev podružnične šole OŠ Miroslava Vilharja iz Hruševja.

Otroci so ob pomoči učiteljic in korepetitorke Saše Crnobrič pripravili pester program, v katerem so odmevale pesmi, šaljivke in zbadljivke ter poezija slovenskih pesnikov.

Številno občinstvo so navdušili tudi nadobudni glasbeniki, ki pridobivajo znanje v postojnski in sezanski glasbeni šoli. Pred domačim občinstvom je nastopila tudi solistka, šestošolka Nuša Dekleva. Svoj prispevek k pestremu glasbenemu programu sta dodala še dva sestava: otroški pevski zbor z Velikega Ubeljskega pod vodstvom Nine Maver in Zale Stegel ter Dekliška vokalna skupina Ubeljsko, ki jo vodi Melita Stegel.

Besedilo: Ester Fidel; fotografija: arhiv šole.

Škrab z Unca, ki je dokazal, da je ljubezen do glasbe močnejša od vsakodnevnih ovir, tudi od slabovidnosti, in Larisa Mrše s Prestranka, ki je kljub rosnim devetim letom suvereno stopila na oder s svojo harmoniko in razblinila najmanjši dvom o upravičenosti vseh doslej prejetih nagrad. Vokalna ženska skupina »Vanda Križaj« iz Orehka pa nas je v vetrovnem večeru s pesmijo popeljala vse do Dalmacije. Koncert je povezovala Dragana Čolič.

Zvezde večera so bili seveda Jernej, Klemen, Valentina in Kristjan, člani ansambla Furmani, ki so se predstavili z bogatim repertoarjem dalmatinskih, predvsem pa narodnozabavnih skladb.

Brata Jernej in Klemen Opara iz Orehka ter Kristjan Mrše s Prestranka igrajo skupaj od avgusta 2012, v maju 2013 pa se jim je pridružila še pevka, 15-letna Valentina Žnidarišič iz Studenca. Vodja ansambla je 17-letni harmonikar Jernej. Kitari sta v rokah šestnajstletnikov; Kristjan igra ritem kitara, Klemen pa bas kitara.

Fantje obiskujejo srednjo šolo, Valentina je še osnovnošolka. Sedež ansambla je v Orehku, na vajah se zbirajo ob koncu tedna. Igrajo predvsem narodnozabavno glasbo in dalmatinske pesmi, v repertoar pa bodo vse bolj vključevali tudi zabavno glasbo. Na koncertu so zaigrali tri od sedmih lastnih narodnozabavnih skladb. Večino skladb je napisal njihov mentor Franci Peternel.

Jernej, ki pooseblja dobro voljo, je pojasnil, da je njihov letošnji cilj izdaja zgoščenke z vsaj desetimi lastnimi skladbami. Čaka jih torej še veliko vaj, veselijo pa se tudi vsakega nastopa. Doslej so se z veseljem odzvali vabilom po celi Sloveniji, vse do Prekmurja, gostovali so že tudi pri zamejskih Slovencih v Italiji.

Besedilo: Ester Fidel; fotografija: Foto Atelje Postojna.

»Kulturnice« je sooblikoval Lovski oktet Javorniki.

»Kulturnice« na Prestranku

V slovo kulturno obarvanemu februarju se je 7. marca na OŠ Prestranek odvila ena od tradicionalnih prireditev pod skupnim imenom »Kulturnice«.

Večer je vodila nit poezije, ki je v besedah Silve Bajc s Prešernovimi verzi povezovala štiri nastopajoče v glasbeno-lirični nastop. Na odru so se zvrstili Lovski oktet Javorniki, katerega glasovi so na začetku ogreli obiskovalce s staro tradicijo moškega petja, nato Vokalna skupina Slavna, kateri je namesto zborovodkinje Jelke Bajec dirigirala njihova korepetitorka Katja Bajec. Z mladostniško noto je repertoar v nadaljevanju pestril Dekliški pevski zbor Mavrica, prav tako pod taktirko Katje namesito Jelke Bajec. Večer, ki je že obeleževal tudi dan žena, je s plesom in glasom harmonike zaključila Folklorna skupina Torbarji.

Dogodek je organiziral Javni sklad RS za kulturne dejavnosti območne izpostave Postojna v sodelovanju z Občino Postojna in Krajevno skupnostjo Prestranek.

Besedilo: Tjaša Blaško; fotografija: Matej Škrjč.

okulistični pregledi v lastni samoplačniški ambulanti (ob nakupu očal je pregled brezplačen)

hitra in kakovostna izdelava korekcijskih očal s pomočjo najnovejše tehnologije

sončna očala in sončna očala z dioptrijo

kontaktne leče

kozmetika za nego očal in kontaktnih leč

AKCIJSKA PONUDBA!
Dva para progresivnih stekel VARILUX Essilor za ceno enega! (do 30. 06. 2015)

N: Tržaška cesta 8, Postojna
T: 05 72 62 137
E: optikanadoh@siol.net

Merjenje načina gledanja in izdelava individualiziranih stekel

V Optiki Nadoh opravljamo meritve za napravo Visiooffice. Ta omogoča natančne meritve gledanja, na podlagi katerih se izdelajo povsem individualizirana, unikatna stekla, ki omogočajo najbolj optimalen vid.

Obenem naprava omogoča tudi fotografiranje stranke. Ta lahko pomeji več korekcijskih okvirjev in se potem za okvir odloči na podlagi fotografij. Gre za zelo priljubljeno obliko izbiranja okvirjev pri tistih, ki imajo visoko dioptrijo in se pri pomerjanju korekcijskih okvirjev sicer ne vidijo dobro.

nagradna križanka

MUZEJ KRASA MUSEUM

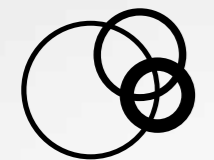
AVTOR: MATEJ MISLEJ	MAJHNA PREPROSTA HISA	OKRASNO DREVO Z BELIMI CVETOV	MESTO V BOSNI (RUDNIK ŽEL. RUDE)	JAPONSKA NABIRALKA BISEROV	KEMUSKI SIMBOL ZA RADON	ALKALOID V LISTIH TOBAKA	ZBIRKA CITATOV IZ LITERARNIH DEL	NEKDANJI RTV NAPOVEDOVALEC CASL
LASTNIK UPRAVNIK KAVARNE								
OKAMENELI OŠTANEK ORGANIZMOV								
LJUBEZEN DR. ŽIVAGA					BANJA			
AMERIŠKI REPER (VANILLA)					VELIKA AZIJSKA DRŽAVA			
DEL KOPRA					BICIKEL			
					KDOR IGRA NA CELO			
								OREL V NEMSKIH GRBIH
GOJEN VRT Z DREVJEM IN LISTNATIM RASTLINSTVOM	PRIZADEVANJE DEJAVNOST	KDOR SE VOZI Z ROLKO	BOŽIDAR MALJKOVIČ	USEDLINA, SEDIMENT	DIVJA GOZD-NA MACKA	DOGOVORJE-NA KOLIČINA ZA MERJENJE	LUNINA MENA	
							BIATLONKA GREGORIN	
								NAUK O MORALI
								POD
								MESTO V ZDA (01 96)
								OSEBA, KI KAJ SNUJE
								LJAK
DELOVNA OBLEKA PAJAC								NEM. MATEMATIK (CARL RIEDRICH)
								100 m2
								SREDIŠČE ROMUNSKE MOLDAVIJE
KEMUSKI SIMBOL ZA KLOR			SENČNA STRAN					AM TENISAČ (ANDRE)
			SLABOKRVNOST					REKA NA POLJSKEM
								PRIPRAVA ZA TKANJE
GRŠKI MITOLOŠKI LETALEC					AZIJSKA DRŽAVA			LOVSKI PES
					DRŽ. ORGAN NA MEJI			
NEKDANJA HRVAŠKA SMUČARSKA KOSTELIC							MODEL OBRAZEC	SIRSKU PREDSEDNIK (BASAR AL)
							ELIZABETA KRAJŠE	ANONIMNEŽ
PULJSKA ZNAMENITOST						REVOLUCIONAR GUEVARA		NAZIV
						ACETILEN		OKRAS NA PERILU
	ROČNO ORODJE ZA ŽETEV	DEŽNIK (POG.)						PASJE MESO
		KRAJ PRI PIVKI						REKA V ŠPANJI
								RIMSKA 4
SMUČI (NORD.)				TALNA OBLAGA				KOMPOT IZ ZMEČKANIH JABOLK
				OLIVER TWIST				JOŽE EKART
DELITEV NA RAJONE								GOROVJE MED EVROPO IN AZIJO
VISOKO OKRASNO DREVO							ANGLIŠKA PLOŠČIN-SKA MERA	NEKD. JUG. KOŠARSKAR TVRDIČ

Vabljeni v Muzej krasa!
Ob torkih, sredah, petkih, sobotah in nedeljah med 10. in 18. uro, ob četrkih med 10. in 20. uro.

- Muzej krasa podarja tri nagrade:
1. nagrada: družinska vstopnica v Muzej krasa
2. nagrada: dve vstopnici v Muzej krasa
3. nagrada: knjiga Predjamski grad

Geslo nagradne križanke na rumenih poljih in svoj naslov pošljite na dopisnici na naslov: Postojnski prepil, Ljubljanska c. 4, 6230 Postojna najkasneje do 5. aprila. Med pravnimi rešitvami križanke bomo izžrebali tri nagrajence.

- Izžrebani nagrajenci februarske križanke:
1. nagrado (knjigo Slaščice iz pečice) prejme: **Ada Lozar - Rebec, Erazmova ul. 27, Postojna**
2. nagrado (knjigo Bela v ljubezni) prejme: **Mira Černač, Rakitnik 3, Prestranek**
3. nagrado (knjigo Ljubimca z Vošnjakove ulice) prejme: **Magda Podboj, Planina 172, Planina**
Nagrade bomo nagrajencem poslali po pošti.

Enostavno do domačega interneta!

S takojšnjim priklopom brez kablja za internet in neomejenim prenosom podatkov.

Že od **26,90 €** na mesec!

simobil.si
4GLTE Novo omrežje. Nove hitrosti. Nova doživetja.

Ponudba vključuje paket Domaci Internet 1, Domaci Internet 2 ali Domaci Internet 3 in napravo Huawei B593. Ponudba velja ob vezavi za 12 ali 24 mesecev. Narocnik se zavezuje, da bo paket Domaci Internet in priloženo napravo uporabljal le na lokaciji priključka, določenega z naslovom, ki ga je navedel ob sklenitvi naročniškega razmerja. V nasprotnem primeru si Si.mobil d.d. pridružuje pravico, da uporabniku onemogoči uporabo storitve, vezane na ta naročniški paket. Si.mobil bo zagotavljal maksimalno doseženo hitrost, ki je definirana za posamezen paket. V primeru preobremenjenosti omrežja, si Si.mobil pridržuje pravico, da hitrost zniža, vendar ne na manj kot 2/1 Mbit/s. Vec informacij dobite na Si.mobilovih prodajnih mestih, na www.simobil.si ali telefonski številki 040 40 40 40. Si.mobil, d. d., Šmartinska c. 134b, SI-1000 Ljubljana.

Si.mobil Postojna
Tržaška 4, 6230 Postojna
m: 040 411 631, t: 05 7202 300,
e: simobil@si-postojna.si

SPOMLADANSKA AKCIJA ZBIRANJA NEVARNIH ODPADKOV

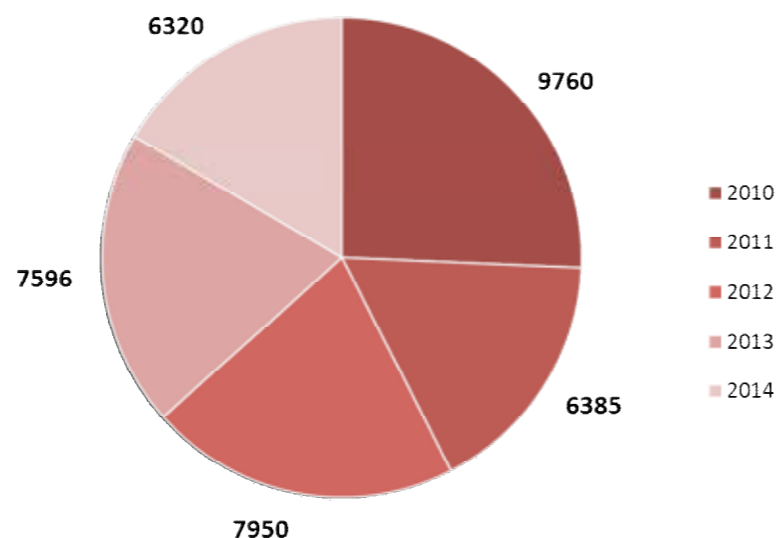
V soboto, **11. aprila 2015**, bo potekala redna spomladanska akcija zbiranja nevarnih odpadkov iz gospodinjstev na območju Občine Postojna. Akcija bo izvedena s tovornim vozilom opremljenim z ustreznimi posodami za zbiranje posameznih vrst nevarnih odpadkov. Tovrstne odpadke boste lahko oddali na naslednjih lokacijah:

URA	LOKACIJA
08.00 - 08.45	PLANINA – pri gostilni Demšar
09.15 - 11.00	POSTOJNA – Titova cesta, pod pokopališčem
11.30 - 12.15	BELSKO – pri kozolcu Toplar
12.45 – 13.30	HRENOVICE – na križišču za Faro, 50 m naprej
14.00 – 14.45	HRUŠEVJE – pri bivši gostilni Pri Janezu
14.15 – 15.00	PRESTRANEK – Ulica padlih borcev, pri ekološkem otoku

Med nevarne odpadke, ki jih lahko oddate v okviru akcije zbiranja, spadajo:

Količine zbranih nevarnih odpadkov v okviru akcij zbiranja (v kilogramih)

Vse občane še posebej opozarjamo na oddajo **odpadnih jedilnih olj**, ki vse prevečkrat končajo bodisi med različnimi vrstami komunalnih odpadkov (mešani komunalni odpadki, biološko razgradljivi kuhinjski odpadki, ...) bodisi v javni kanalizaciji oziroma greznicah. Tovrstni odpadki lahko poleg oddaje v okviru akcije, oddate tudi v **Zbirni center Postojna** v času obratovanja (**ponedeljek – petek** med 7.00 in 18.00; **sobota** med 7.00 in 15.00).

Spoštovani občani **Postojne**.

Naj račun v papirni obliki postane preteklost. Odločite se za **eRačun!**
Obiščite spletno stran **www.ZelenaPot.com** in izpolnite obrazec.

RAZSTAVA, KI VABI TUDI NAJMLAJŠE OBISKOVALCE

Po zgledu svetovnih muzejev, ki se z novimi, inovativnimi pristopi prilagajajo zahtevnim ciljnim skupinam, smo tudi v Notranjskem muzeju Postojna poskrbeli, da razstava nikogar ne bo pustila ravnodušnega.

Na razstavi bodo najmlajši obiskovalci muzeja spoznali vse kraške pojave, biotsko raznolikost krasa in življenje človeka na krasu. S pomočjo igre se bodo lahko preizkusili v vlogi jamarjev, sestavili medveda ali pogledali replike ledenodobnih orodij. Znanje bodo pridobivali tudi s pomočjo poenostavljenih grafik in v laboratoriju pogledali prave jamske živalce. Prav z izkušnjo bomo otroku dali znanje, ki je dolgotrajno.

ter temeljijo na učnem načrtu osnovnih šol v Sloveniji.

Znanje bodo pridobivali tudi s pomočjo poenostavljenih grafik in v laboratoriju pogledali prave jamske živalce.

Poleg interaktivnih vsebin muzej ponuja program pedagoških delavnic, ki ga prvenstveno namenjamo osnovnim šolam. Šolam ali drugim izobraževalnim organizacijam ter skupinam ponujamo naslednje delavnice: V času ledenih dob, Jamarska avantura v muzeju, Spoznajte dve »dekleti« Floro in Favno z Zelenega krasa in Kako so živeli na krasu. Vse delavnice so sestavljene iz dveh delov, praktičnega in teoretičnega,

Naslov našega natečaja je »Muzej krasa: zgodbarjenje in bajkanje«.

Svojo ustvarjalnost boste črpali na podlagi treh zgodb junakov:

- *Erazma Predjamskega,*
- *pastirčka Jakoba,*
- *Martina Krpana.*

Zgodba vas bo pripeljala do literarnega, umetniškega, fotografskega ali multimedijskega izdelka, ki bo objavljen

na spletni strani razstave Muzej krasa, kjer bo potekalo spletno glasovanje za najboljši izdelek.

Delovni čas

pon.:
zaprto

tor., sre., pet., sob., ned.:
10.00–18.00

čet.:
10.00–20.00

MUZEJ KRAŠKI
KRASA MUSEUM
WWW.MUZEJKRASA.SI

Šmihel pod Nanosom

Šmihel pod Nanosom leži v osrednjem zahodnem delu Postojnske kotline. Prve hiše so sezidane na rahlo vzpenjajočem se svetu, naslednje na nekoliko nižjem predelu, nato pa se vse naslednje nizajo po hrbtišču pobočja pod Gradom, ki se na severni strani dvigne v Kaculj (648 m). Šele pod Gradom je vas zgrajena urbano v nekoliko bolj gručastem slogu in se tik pod cerkvijo sv. Mihaela nekoliko razveja s krajšimi in daljšimi potmi, ob katerih so zgrajene hiše.

S Kaculja se odpira prostran razgled na vzhodno in jugovzhodno stran Postojnske kotline ter proti Javorniškemu in Snežniškemu pogorju. Na Gradu in Kaculju so še vidni ostanki prazgodovinskih gradišč, ki so spadala med najbolj znana in največja arheološka najdišča ne le na Notranjskem, ampak tudi na širšem območju.

Geografsko podobo okoliša Šmihela so izoblikovale vode v rahlo valovit, zaobljen gričevnat svet. Iz gozdov, ki preraščajo nekatere griče v okolici vasi, se zbira veliko voda. Na zahodni strani vasi, tja v pobočje Nanosa, varujejo Šmihel obsežni gozdovi, v katerih ležita dve zanimivi dolini – Šmihelske in Stranske ponikve. Na vzhodni in južni strani vasi pa so prostrane, s travo porasle planjave, ki se razdelijo v številne senožeti. Na območju Šmihela so obsežne plasti fliša in ilovnate zemlje, kot tudi laporja, peščenjaka in apnenca, zato je rodovitne zemlje malo. Že od nekdaj so ta območja izkoriščali le za pridelavo sena. Južno od vasi stoji na vrhu široke valovite vzpetine cerkev sv. Jurija, ob kateri so še vidne sledi rimske ceste. Območje Šmihela je eno izmed najstarejših poseljenih predelov Postojnske kotline.

Besedilo: Gabriela Brovč; fotografija: Igor Marentič.

nostalgija

Šmihel pod Nanosom je vas izrazito obcestnega tipa. Druga za drugo se ob cesti, ki so jo v času med obema vojnama poimenovali Via San Michele, nizajo v pravilni vrsti razporejene domačije. Ta podoba se ponovi tudi ob poti, ki se v zgornjem koncu vasi, v Kotu, odcepi od glavne vaške ulice. Domačije se k ulici obračajo večinoma s stransko fasado, izjemoma tudi s pročeljem. Tako tudi Ferjanščeva domačija, večja, enonadstropna hiša, zgrajena na prostoru, ki je nekdaj pripadal dvema domačijama. V pritličju sta bili nekoč trgovina in gostilna, manjše, pritlično poslopje, ki se drži domačije, pa je hišni gospodar oddal v najem vaškemu kovaču.

Na Postojnskem skorajda ne najdemo vasi, ki v času do II. svetovne vojne ne bi imela izdane vsaj ene razglednice. Če je vas le imela gostilno, trgovino, mesarijo, ... je bil založnik razglednice največkrat kar lastnik lokala. Takšna razglednica je prav gotovo služila tudi promociji dejavnosti, s katero se je ukvarjal. Vasi v nasprotju z mesti ali trgi velikokrat namreč niso pritegnile pozornosti velikih, poklicnih založnikov razglednic; za mesta in trge je bil tudi nabor motivno različnih razglednic bistveno večji. Medtem ko so se tamkajšnji obrtniki redkeje odločali za zalogo lastnih razglednic, pa so se na vaseh morali angažirati kar domačini sami. Tako je bilo tudi v primeru Šmihela, kjer je razglednico okrog leta 1915 založil J. Cej Ferjanšč.

Besedilo: Alenka Čuk; razglednica: zbirka Notranjskega muzeja Postojna.